

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 006946 11 U
Tuzla, 14.04.2011. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog odlučivanja, po sudiji Milki Donlagić, kao sudiji pojedincu, uz sudjelovanje Sadete Hadžismajlović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca **Udruženje građana „Borba protiv korupcije BiH“, Transparency International Bosne i Hercegovine, Banja Luka ul. Gajeva broj 2.** zastupana po predsjedniku odbora Đikić Emiru direktoru, a on po punomoćniku advokatu protiv akta tuženog **Kantonalnog tužilaštva TK Tuzla, ul. Maršala Tita broj 137., broj: A-I-18/11 -1 od 14.03.2011.godine,** donio je dana 14.04.2011. godine sljedeće:

R J E Š E N J E

Tužba **SE ODBACUJE.**

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je povodom akta tužene strane (broj i datum bliže navedeni u uvodu ovog rješenja) ovom sudu podnio tužbu dana 01.04.2011. godine za pokretanje upravnog spora.

Prilikom prethodnog ispitivanja tužbe, ovaj sud je utvrdio da nisu ispunjeni zakonski uslovi za pokretanje upravnog spora, odnosno da tužba nije dozvoljena.

Naime, odredbama člana 8. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Sl.novine FBiH“, broj 9/05), propisano je *da se upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta*, dok je odredbama stav 2. istog člana propisano da je *upravni akt samo akt kojim nadležno tijelo rješava o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravne osobe u nekoj upravnoj stvari*.

Nadalje, odredbama člana 2. stav 1. istog Zakona propisano je *da pravo pokretanja upravnog spora ima pojedinac ili pravno lice ako smatra da mu je upravnim aktom povrijeđeno neko pravo ili neposredni lični interes zasnovan zakonom*, te pod istim uslovima pojedinac ili pravno lice koji su učestvovali u upravnom postupku radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa (zainteresovano lice).

Iz navedenih zakonskih odredaba očigledno proizilazi da se upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta, i samo ako tužilac smatra da mu je upravnim aktom povrijeđeno neko pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu, osim u slučajevima iz člana 10. i 20. Zakona o upravnim sporovima, kada se upravni spor može voditi i zbog nedonošenja upravnog akta, što u konkretnoj situaciji nije slučaj.

Naime, tužilac je kao sporni upravni akt označava rješenje Kantonalnog tužilaštva TK broj: A-I-18/11-1 od 14.03.2011.godine, a kojim je kao neosnovana odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Kantonalnog tužilaštva TK broj: A-I-18/11 od 18.02.2011.godine, kojim se tužiocu odobrava djelimičan uvid u informacije koje su pod kontrolom tužene strane, a djelimičan uvid je odobren iz razloga što je u zahtjevu tužioca broj: 02-04(1379) od 31.01.2011. godine, za pristup informacijama, tražen uvid u donesene tužilačke odluke, naredba o provođenju istrage ili naredbu da se istraga neće provoditi a u predmetu zloupotrebe položaja i ovlašćenja, uzimanja mita i mobinga koje je navodno počinio direktor Kazneno popravnog zavoda Tuzla, sve iz razloga što traženi akti predstavljaju **interne tužilačke dokumente**, tj. nisu javni dokumenti pa ih tužena strana nije dužna dostavljati tražiocu informacije što je u skladu sa odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH („Sl.novine FBiH“ broj: 32/01).

Stoga, kako u konkretnom slučaju proizilazi da tužilac ne pokreće upravni spor protiv upravnog akta, niti upravni spor pokreće zato što smatra da mu je upravnim aktom povrijeđeno neko pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu, niti ga pokreće zbog nedonošenja upravnog akta (“čutanja administracije”), nego zbog neodobravanja uvida u informaciju odnosno zbog odobravanja djelimičnog uvida u informacije, koje se tiču internih tužilačkih dokumenata koji nisu javni dokumenti, to je očigledno

da je riječ o stvari o kojoj se prema odredbama Zakona o upravnim sporovima ("Sl. novine FBiH", broj: 9/05) ne može voditi upravni spor.

Naime, po shvatanju ovog suda da bi se neki predmet mogao smatrati upravnom stvari, neophodno je da postupak koji vodi organ uprave ima za predmet upravno-pravni odnos i da organ koji vodi postupak rješava stvar iz osnova javnih ovlaštenja za čije vršenje je i osnovan.

Međutim, u konkretnom slučaju očigledno je da se ne radi o postupanju tužene strane iz osnova rješavanja upravno-pravnog, nego specifičnog krivično-pravnog postupka u predmetu slobode pristupa informacijama, zbog čega i osporeni akt nema karakter upravnog akta u smislu Zakona o upravnom postupku („Sl.novine FBiH“, broj: 2/98 i 48/99).

Osim toga, odredbom člana 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH („Sl.novine FBiH“, broj: 32/01), nije propisao da se protiv končanog drugostepenog akta, kojim se žalba stranke odbija, može pokrenuti i voditi upravni spor.

S obzirom na izloženo valjalo je primjenom odredaba člana 25. stav 1. tačka 2. u vezi sa članom 8. i odredbe tačke 4. u vezi sa članom 9. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. novine FBiH", broj 9/05) odlučiti kao u izreci ovog rješenja i tužbu tužioca odbaciti.

Zapisničar,

Sadeta Hadžismajlović,s.r.

POUKA. Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

